

З А К О Н

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА

Члан 1.

У Закону о прекршајима ("Службени гласник СРС", број 44/89 и "Службени гласник РС", бр. 21/90, 11/92, 6/93, 20/93, 53/93, 67/93, 28/94, 16/97, 37/97, 36/98, 44/98 и 65/01), члан 4. мења се и гласи:

"Одредбе о прекршајима важе на територији Републике Србије кад су прописане законом или уредбом, односно на територији јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе, кад су прописане одлуком скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града Београда или скупштине града.

За прекршај предвиђен прописима Републике Србије казниће се учинилац ако је прекршај учињен на територији Републике Србије или ако је учињен на домаћем броду или ваздухоплову док се налази ван територије Републике Србије.

За прекршај учињен у иностранству казниће се учинилац прекршаја само ако је то одређено законом или уредбом.

У случају из става 2. овог члана може се, под условом узајамности, уступити гоњење за прекршај страниј држави у којој учинилац прекршаја који је страни држављанин има пребивалиште."

Члан 2.

У члану 5. став 1. мења се и гласи:

"Прекршаји се могу прописивати законом или уредбом, односно одлуком скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града Београда и скупштине града."

Члан 3.

У члану 17. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

"Правно лице које се налази под стечајем одговорно је за прекршај, без обзира на то да ли је прекршај учињен пре отварања или у току стечајног поступка, али му се не може изрећи казна него само заштитна мера одузимања предмета и одузимање имовинске користи."

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 4.

У члану 19. речи: "Савезној Републици Југославији" замењују се речима: "Србији и Црној Гори".

Члан 5.

У члану 29. став 2. мења се и гласи:

"Новчана казна може се прописати законом или уредбом, односно одлуком скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града Београда и скупштине града."

Члан 6.

Члан 33. мења се и гласи:

"Законом или уредбом новчана казна може се прописати у распону:

1. од 500 до 50.000 динара за физичко лице или одговорно лице;
2. од 10.000 до 1.000.000 динара за правно лице;
3. од 5.000 до 500.000 динара за предузетника.

Новчана казна која се наплаћује на лицу места може се за физичко лице и одговорно лице прописати у фиксном износу од 500 до 5.000 динара, а за правно лице и предузетника у фиксном износу од 2.000 до 20.000 динара.

Изузетно од одредбе ст. 1. и 2. овог члана, виша новчана казна може се прописати за прекршаје, и то:

– из области јавних прихода, јавног информисања, царинског, спољнотрговинског и девизног пословања, у сразмери са висином причињене штете или неизвршене обавезе, вредности робе или друге ствари која је предмет прекршаја, али не виша од десетоструког износа тих вредности;

– из области спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције, у процентуалном износу од 1 – 10 % од прихода које је остварило правно лице или предузетник у обрачунској години која је претходила години када је прекршај учињен.

Новчана казна која се прописује одлуком скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града Београда и скупштине града, не може бити виша од половине новчане казне која се може прописати законом или уредбом."

Члан 7.

У члану 35. став 1. речи: "60 нових динара" замењују се речима: "500 динара".

Члан 8.

После члана 38. додаје се члан 38а који гласи:

"Члан 38а

Изузетно од одредбе чл. 37. и 38. овог закона, неће се казнити учинилац прекршаја ако је прекршај према околностима под којима је учињен малог значаја и ако није проузроковао последице или су последице незнатне."

Члан 9.

У члану 40. став 3. речи: "односно у 60 нових динара" замењују се речима: "или 500 динара".

Члан 10.

У члану 43. став 1. тачка 7. и став 2. речи: "Савезне Републике Југославије" замењују се речима: "Србије и Црне Горе."

Члан 11.

У члану 44. став 4. мења се и гласи:

"Заштитну меру може изрећи орган за прекршаје и орган државне управе који води прекршајни поступак за прекршаје из области јавних прихода, царинског, спољнотрговинског и девизног пословања."

Члан 12.

У члану 45. после става 7. додаје се став 8. који гласи:

"Предмети из става 1. овог члана, за прекршаје из области царинског, спољнотрговинског и девизног пословања, могу се одузети и ако казна за прекршај није изречена, ако се прекршајни поступак не може водити због непостојања услова за прекршајну одговорност или ако је поступак прекинут из разлога што учинилац прекршаја није доступан органу надлежном за вођење прекршајног поступка."

Члан 13.

У члану 47. став 3. речи: "три месеца" замењују се речима: "тридесет дана".

Члан 14.

Наслов изнад члана 49. мења се и гласи:

"Удаљење странаца са територије Србије и Црне Горе".

У члану 49. став 1. речи: "Савезне Републике Југославије" замењују се речима: "Србије и Црне Горе".

У ставу 2. речи: "две године" замењују се речима: "три године".

Члан 15.

У члану 69. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

"Изузетно од одредбе става 1. овог члана, за прекршаје из области јавних прихода, царинског, спољнотрговинског и девизног пословања може се посебним законом прописати дужи рок застарелости гоњења.

Рок из става 2. овог члана не може бити дужи од пет година."

Досадашњи ст. 2 – 5. постају ст. 4 – 7.

Члан 16.

У члану 72. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

"За прекршаје из области царинског, спољнотрговинског и девизног пословања орган надлежан за вођење прекршајног поступка, поступак покреће и по службеној дужности, одмах по сазнању за прекршај."

Члан 17.

У члану 84. после става 2. додају се ст. 3 – 6. који гласе:

"За прекршаје из области царинског, спољнотрговинског и девизног пословања прекршајни поступак у првом степену води Комисија за прекршаје при министарству надлежном за послове финансија (у даљем тексту: првостепени орган).

Првостепени орган састављен је од три члана од којих је један председник. Председник и чланови првостепеног органа могу имати заменике. Један од чланова првостепеног органа мора бити дипломирани правник са положеним правосудним испитом и имати потребно радно искуство на одговарајућим правним пословима.

За прекршаје из става 3. овог члана, прекршајни поступак у другом степену води Веће за другостепени прекршајни поступак при министарству надлежном за послове финансија (у даљем тексту: другостепени орган).

Другостепени орган састављен је од три члана од којих је један председник. Чланови другостепеног органа морају бити дипломирани правници са положеним правосудним испитом и радним искуством на одговарајућим правним пословима."

Члан 18.

У члану 93. речи: "води поступак по жалби на решење о прекршају донетом на лицу места" бришу се.

Члан 19.

У члану 105. став 3. после речи: "Србије" ставља се тачка, а речи до краја реченице бришу се.

Члан 20.

У члану 130. после речи : "на" додају се речи: "службено лице које води прекршајни поступак у органу државне управе".

Члан 21.

У члану 135. реч: "Југославији" замењује се речима: "Србији и Црној Гори".

Члан 22.

У члану 137. став 1. речи: "од 30 до 150 нових динара" замењују се речима: "од 500 до 1.000 динара", а речи: "од 150 до 300 нових динара" замењују се речима: "од 1.000 до 3.000 динара".

Члан 23.

Члан 167. мења се и гласи:

"Позив ради испитивања окривљеног, односно давања писмене одбране или за саслушање, као и све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу достављају се лично.

На исти начин достављају се и одлуке оштећеном, за које од дана достављања тече рок за жалбу.

Писмено за које је у овом закону одређено да се има лично доставити предаје се непосредно лицу коме је упућено. Ако се лице коме се писмено мора лично доставити не затекне тамо где се достављање има извршити, достављач ће писмено предати некоме од његових пунолетних чланова домаћинства, који је дужан да писмено прими.

Ако лице коме се писмено мора лично доставити или пунолетни члан његовог домаћинства одбије да прими писмено, достављач ће забележити на доставници дан, сат и разлог одбијања пријема, а писмено ће оставити у стану или прибити на врата примаоца и тиме се сматра да је достављање извршено.

Ако се достављање врши на радном месту лица коме се писмено има лично доставити, а то лице се ту не затекне, достављање се може извршити лицу овлашћеном за пријем поште које је дужно да прими писмено, или лицу које је запослено на истом месту ако оно пристане да прими писмено.

Ако се утврди да је лице коме се писмено има доставити одсутно и да му лица из ст. 3. и 5. овог члана због тога не могу писмено на време предати, писмено ће се вратити уз назначење где се одсутни налази."

Члан 24.

Члан 168. брише се.

Члан 25.

Члан 171. брише се.

Члан 26.

У члану 172. став 3. реч "Југославији" замењује се речима: "Србији и Црној Гори", а речи: "Савезног министарства за иностране послове" замењују се речима: "органа надлежног за иностране послове."

Члан 27.

У члану 189. став 1. реч: "СРЈ" замењује се речима: "Србији и Црној Гори".

Члан 28.

У члану 208. став 1. речи: "50 нових динара" замењују се речима: "500 динара".

У ставу 3. речи: "50 нових динара" замењују се речима: "500 динара", а речи: "150 нових динара" замењују се речима: "2.000 динара".

Члан 29.

У члану 216. став 2. речи: "од 50 до 150 нових динара" замењују се речима: "од 500 до 2.000 динара".

Члан 30.

У члану 230. став 2. речи: "од 50 до 150 нових динара" замењују се речима: "од 1.000 до 3.000 динара".

Члан 31.

У члану 231. став 1. после речи: "судија" додају се запета и речи: "односно првостепени орган", а после речи: "поступак" додају се речи: "закључком, односно".

У ставу 4. после речи: "захтева" додају се запета и речи: "а у прекршајном поступку из области царинског, спољнотрговинског и девизног пословања оштећени."

Члан 32.

После члана 231. додаје се члан 231а који гласи:

"Члан 231а

Решењем из члана 231. став 1. орган управе који води поступак за прекршаје из области царинског, спољнотрговинског и девизног пословања може изрећи заштитну меру одузимања предмета који су били употребљени, или

су били намењени за извршење прекршаја, или који су настали извршењем прекршаја."

Члан 33.

У члану 233. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

"За прекршаје из области јавних прихода, царинског, спољнотрговинског и девизног пословања орган надлежан за вођење прекршајног поступка, није везан захтевом за покретање прекршајног поступка, у делу који се тиче лица које се терети за прекршај и прекршаја који је предмет поднетог захтева."

Члан 34.

У члану 272. после алинеје пет додају се алинеје шест и седам које гласе:

"– новчана казна преко 100.000 динара физичком лицу или одговорном лицу у правном лицу и предузетнику, односно 300.000 динара правном лицу за царинске, спољнотрговинске, девизне и пореске прекршаје;

– заштитна мера одузимања предмета за царинске, спољнотрговинске и девизне прекршаје."

Члан 35.

У члану 303а став 2. мења се и гласи:

"Када је законом или уредбом прописано изрицање заштитне мере, орган државне управе не изриче новчану казну, већ подноси захтев за покретање прекршајног поступка, осим за прекршаје из области јавних прихода, царинског, спољнотрговинског и девизног пословања."

Члан 36.

У члану 303в став 1. на крају текста уместо тачке ставља се запета и додају речи: "осим за царинске, спољнотрговинске и девизне прекршаје, код којих ће о жалбама на решења одлучивати другостепени орган из члана 84. став 5. овог закона."

Члан 37.

У члану 303г после става 1. додају се ст. 2–7. који гласе:

"Ако новчана казна не буде наплаћена на лицу места овлашћено лице из става 1. овог члана одмах ће учиниоцу прекршаја уручити позив да исту плати у року од осам дана или да одређеног дана и часа приступи у орган државне управе ради вођења прекршајног поступка."

Рок за долазак по позиву за вођење прекршајног поступка из става 2. овог члана не може бити краћи од осам дана."

Учиница прекршаја ће се у позиву посебно поучити о праву на одбрану из члана 79. овог закона.

На решење о прекршају органа државне управе донетом сходно одредбама овог закона, може се изјавити жалба органу надлежном за вођење другостепеног прекршајног поступка, преко органа који је донео решење, у року од осам дана од дана достављања решења.

На решење органа надлежног за вођење другостепеног прекршајног поступка жалба није дозвољена.

Ако учинилац прекршаја у року за жалбу не плати новчану казну, нити изјави жалбу, решење о прекршају доставља се на извршење општинском органу за прекршаје надлежном по месту пребивалишта кажњеног, са забелешком да изречена новчана казна није плаћена.

На извршење новчане казне примењују се одредбе овог закона о замени новчане казне казном затвора."

Члан 38.

После члана 308. додаје се члан 308а који гласи:

"Члан 308а

Кажњени коме је у прекршајном поступку изречена казна затвора у трајању од најмање тридесет дана, и који је издржао најмање половину изречене казне, има право на подношење молбе за условни отпуст.

Поступак за пуштање на условни отпуст покреће се на молбу кажњеног.

Молба се подноси првостепеном органу за прекршаје који је донео решење о кажњавању.

Старшина првостепеног органа за прекршаје, пре одлучивања о молби кажњеног, утврђује да ли су испуњени услови из става 1. овог члана.

Пре одлучивања о молби кажњеног, старшина првостепеног органа за прекршаје, тражи извештај од управе завода у којој кажњени издржава казну затвора о његовом владању, извршавању радних обавеза с обзиром на радне способности и другим околностима које указују на то да ли је постигнута сврха кажњавања, уколико извештај није достављен уз молбу за отпуст.

Рок за доношење решења о условном отпусту је три дана од дана пријема молбе.

Решење о условном отпусту, са датумом када се кажњени пушта на условни отпуст, доставља се кажњеном у року од три дана од дана доношења.

На решење о условном отпусту кажњени има право да у року од три дана од дана пријема првостепеног решења, преко првостепеног органа, изјави жалбу другостепеном органу за прекршаје.

Другостепени орган за прекршаје дужан је да о жалби на решење о условном отпусту одлучи у року од три дана од дана пријема жалбе."

Члан 39.

У члану 313. став 2. речи: "Службе за платни промет и финансијски надзор" замењују се речима: "Управе за јавна плаћања".

У ставу 3. речи: "1.800 нових динара" замењују се речима: "15.000 динара".

Члан 40.

У члану 315. речи: "Служба за платни промет и финансијски надзор" замењују се речима: "Управа за јавна плаћања".

Члан 41.

О захтевима за судску заштиту против решења о прекршају, у складу са чланом 148. Закона о прекршајима којима се повређују савезни прописи ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77, 20/82, 14/85, 10/86, 74/87, 57/89, 3/90 и 35/91 и "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 16/93, 31/93, 41/93, 50/93, 24/94, 28/96 и 64/2001), о којима није одлучио Савезни суд, одлучиће Врховни суд Србије.

Члан 42.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о прекршајима којима се повређују савезни прописи ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77, 20/82, 14/85, 10/86, 74/87, 57/89, 3/90 и 35/91 и "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 50/93, 24/94, 28/96 и 64/2001).

Члан 43.

Члан 37. овог закона примењиваће се по протеку деведесет дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 44.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".